

РЕШЕНИЕ

№ 21475

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2642** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба от „Топлофикация София“ ЕАД срещу Решение от 11. 02. 2025 г., постановено по НАХД № 11160/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24-26КИ-041/1. 07. 2024 г., издадено от зам.-кмет на Столична община, с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждането на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община /Наредбата/, на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата. В жалбата се сочи, че съдебният акт е неправилен, като постановен при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на обжалваното решение, като се отмени наказателното постановление.
В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Т., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.
Ответникът – Зам.-кмет на Столична община се представлява от адв. П., която моли касационната жалбата да бъде отхвърлена.
Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната

жалба и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното: Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 20. 02. 2024 г. около 14 часа била извършена проверка на служители на Столичен инспекторат в [населено място], район „С.“,[жк], [улица], по време на която било установено, че при извършване на аварийен ремонт за отстраняване на авария на топлопровод, „Топлофикация София“ ЕАД не осигурила безопасна проходимост за преминаващите граждани и превозните средства – следвало участъкът да бъде обезопасен с пътни знаци по реда на Наредба № 3/ 16. 08. 2010 г. за временна организация и безопасност на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците. По случая бил съставен Констативен протокол № КП-24-0006439/ 20. 02. 2024 г. и АУАН № 24-26КИ-041/ 06. 03. 2024 г. за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24-26КИ-041/1. 07. 2024 г. от зам.-кмет на Столична община, с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждането на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Направил е извод, че по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите за строителството им на територията на Столична община, приет с Решение № 772 на СОС по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., в случаите, когато възстановяването на последиците е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок /до един ден/, операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта безопасна проходимост за гражданите и превозните средства в засегнатия участък. Разпоредбата въвежда задължение на експлоатационните дружества за обезопасяване на участъците, засегнати от ремонтни дейности поради аварии, чрез осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства. Тъй като това изисква активно поведение от страна на задължените субекти, то нарушението на това изискване се извършва чрез бездействие, изразяващо се в необезопасяване на проблемните участъци. Нарушенията, извършвани чрез бездействие, представляват едно постоянно незаконосъобразно поведение от страна на нарушителя.

От уведомлението на „Топлофикация София“ ЕАД до район „С.“ - СО за аварийен ремонт на топлопровод, се установява, че към датата на извършване на проверката дружеството не е осигурило безопасна проходимост за преминаващите граждани и превозните средства, като участъкът не е обезопасен с пътни знаци по реда на Наредба № 3/ 16. 08. 2010 г. за временна организация и безопасност на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците. Както констативният протокол от проверката на Инспектората към Столична община, установил посочените обстоятелства, така и снимковият материал са посочени изрично в

АУАН и в НП като доказателства, подкрепящи констатациите на органа и към изложеното описание на самото нарушение. В АУАН и в НП е налице ясно описание на конкретното нарушение, посочени са мястото и времето на неговото извършване.

Нормата на чл. 10 ал. 5 от НИЕТИЗСГСТСО предвижда, че операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

В НП е посочено, че ремонтният участък не е бил сигнализиран и обезопасен по реда на Наредбата. Няма безопасна проходимост на минаващите граждани и превозните средства, като липсва сигнализация и пътната настилка не е възстановена.

Административнонаказващият орган не е методически орган по ръководство на безопасността при аварийни ремонти, респ. изискванията за съдържание на НП не следва да се приравняват на методическо указание относно цялостното извършване на ремонти и обезопасяване на пътния участък, описващо в най-дълбоки детайли последователността от действия с оглед безопасността на пътя. В този смисъл и в АУАН и в НП ясно е посочено, че не е осигурена безопасна проходимост и не е налице сигнализация на пътния участък, каквото изискване посочената в НП – Наредба № 3 от 16. 08. 2010 г. несъмнено съдържа. Липсата на посочена норма от тази наредба само по себе си не е нарушение, представляващо отменително основание, доколкото изискването, инкорпорирано в текста на Наредбата, е изписано текстово в АУАН и НП, а санкционната норма и нарушената норма – текстово описани и цифрово посочени. Съдът приема, че изискването за описание на самото нарушение е налице и същото е с правилната правна квалификация.

За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 22, ал. 1 от Наредбата, съгласно която за юридически лица е предвидена „имуществена санкция“ в размер от 1000 до 5000 лв. Така наложената от АНО санкция в минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение, като при това положение, същата ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

Неоснователни са възраженията на касатора, че неправилно СРС не е обсъдил наличието на вина съгласно разпоредбата на чл. 6 ЗАНН. В случая нарушението е извършено от юридическото лице „Топлофикация София“ ЕАД и попада под хипотезата на чл. 83 ЗАНН. Отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна, т.е. налице е безвиновна отговорност. В тази връзка не подлежи на изследване и обсъждане въпросът за вината, тъй като юридическото лице не може да формира субективно отношение към деянието. Достатъчно е само да бъде констатирано от съответните контролни органи извършването на административно нарушение /в случая това е безспорно установено/, за да бъде реализирана административно-наказателната отговорност на съответното лице, като му бъде наложена предвидената в закона имуществена санкция.

Административнонаказателната отговорност на “Топлофикация София” ЕАД, в конкретния случай е обективна и безвиновна – за възникването и/или за ангажирането ѝ е без значение самоличността на конкретно физическо лице, длъжностното му качество, характера на правоотношението му с “Топлофикация София” ЕАД и/или проявената от него вина.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че не е налице основание за отправяне на преюдициално запитване на Съда на Европейския съюз по формулираните от касатора въпроси. Значението и смисълът на разпоредбите, чието тълкуване се иска, са достатъчно ясни и прецизни и не будят никакво съмнение по приложението им у решаващия състав на касационната инстанция по смисъла на чл. 629, ал. 3 от ГПК.

Не са налице и основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс във, вр. с чл. 11 ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид, което сочи, че деянието не представлява и не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай".

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

Предвид изложеното оспорваният съдебен акт следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно, но няма данни такива да са извършени пред касационната инстанция от ответника, в това число за заплащане на вознаграждение на адв. С. В. П. – САК.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решение от 11. 02. 2025 г., постановено по НАХД № 11160/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6 състав.

ОТХВЪРЛЯ искането на „Топлофикация София“ ЕАД за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейските общности.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: